

Александар Максим Појовић

ПРЕГЛАДНЕЛИ

Откриће да жену, која ме упркос свему, упорно храни и милује својом добротом, с побожним миром крпећи и подзиђујући подлокане темеље мога бића, брижљиво и предано, као првочуварка завета некој давно уснулој успомени, ту милосрдници коју, схватам сад,

заправо никад и нисам успевао насамарити, понајпре стога што сам, заваран годинама њеног ћутања, дечачки самоуверено мислио да је висprenост и прецрденост некадашњег блудника непролазна, и рушење кулиса тог наивног веровања,

потпуно ме поразило, те поћи, кад сам у глуво доба, након последњег бродолома, о коме, као ни претходнима, нећу да причам, пити ишта да чујем, будући да сам, са снажним осећањем неприкосновености,

ушавши у њену кућу намрешкану топлином и драгим мирисима, стао да је уверавам како је узрок пове мрље на лицу мог похабаног живота, страшни мајер, који ме је, каквог ли чуда, и овај пут задесио пред самим вратима успеха, у трену када сам посетивши за кључном мисли опазио да

ми је прождрљиви стомак, тај нестрљиви и подмукли тиранин који се, чим уграби прилику, зацари као погоуправитељ, и води ме куда он жели, господарећи мноме као себром, самовољно и осино, без упозорења

кроз грло и једњак усисао мозак, сварио га и претворио у говно, које сам, с напором и уз сузе, једва избацио из себе, и не зна-

juhiшта bih drugo, potom malo prosušno na promaji i vratno na prazno mesto u glavi.

Pažljivo me je saslušala, donela mlaķu ĥorbu sa šporeta, na glasom koji je svojim celomudrenim mirom obavezivao na iskren odgovor, upitala:

— Znam da je bilo davno, ali sećaš li se višje uopšte kada ti se to desilo prvi put?